

فیضانِ شعبان

ہفتیوار سنتن پریو اجتہام م نین
وارو سنتن پریو بیان



الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
 أَمَا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فيضانِ شعبان

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَعَلَىٰ أٰلِكَ وَأَصْحٰبِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَعَلَىٰ أٰلِكَ وَأَصْحٰبِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْاِعْتِكَافِ

(مون سنتِ اعتكاف جي نيت ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتكاف جي نيت ڪري وٺندا ڪيو، جيستائين مسجد ۾ رهندو نفلي اعتكاف جو ثواب حاصل ٿيندو رهندو ۽ ضمناً مسجد ۾ ڪاٺڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرودِ شريفِ جي فضيلت

تاجدارِ رسالت، شهنشاهِ نبوت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ بخشش نشان آهي: جنهن ڏينهن ۽ رات ۾ منهنجي طرف شوق ۽ محبت جي وجه سان ٿي ٿي (3،3) پيرا دُرودِ پاڪ پڙهيو، اللهُ عَزَّوَجَلَّ تي حق آهي ته هو هن جا ان ڏينهن ۽ رات جا گناهه بخشي ڇڏي. (معجم كبير، ج 18 ص 362 حديث 927)

آس ۽ نه کوئي پاس ايڪ تمهاري ۽ آس بس ۽ يهي آسرا تم په ڪروڙون درود

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدَ

منا منا اسلامي ڀائرو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان

سنئون سنئون نيتون ڪري وٺون ٿا. فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

”يَبِيَّةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ“ يعني مسلمان جي نيت ان جي عمل کان بهتر آهي.¹

ٻه مدني ڳال: (1) بغير سني نيت جي ڪنهن به نيڪ عمل جو ثواب ناهي ملندو.
(2) جيتريون سنئون نيتون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيتون

نگاهون جهڪائي پوري توجه سان بيان ٻڌندس ❁ تڪ
لڳائي ويهڻ بدران علمِ دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي
گوڏا وڃائي ويهندس ❁ ضرورت پوڻ تي سوڙهو يا سرڪي ٻين جي
لاءِ جاءِ ڪشاده ڪندس ❁ ڏکو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهوري
ڏسڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ❁ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اذْكُرُ اللهُ تُوْبُوا إِلَيَّ اللهُ! وغيره
ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ وارن جي دل جوئي (يعني دلداري) جي
لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ❁ بيان کان پوءِ پاڻ اڳتي وڌي سلام،
مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

¹ (المعجم الكبير للطبراني، باب السين، سهل بن سعد الساعدي الحديث: 5942، ج 6، ص 185)

بيان ڪرڻ جون نيتون

مان به نيت ڪيان ٿو ❀ الله جي رضا حاصل ڪرڻ ۽ ثواب حاصل ڪرڻ جي لاءِ بيان ڪندس ❀ ڏسي بيان ڪندس ❀ سيپاري 14 سورة النحل آيت نمبر 125: **أَدْمُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِأَحْسَنَةِ وَ الْمَوْ عِظَةِ الْحَسَنَةِ** ”ترجمو ڪنزالايمان: پنهنجي رب جي وات جي طرف سڌ پڪي سمجھ ۽ چڱي نصيحت سان“ ۽ بخاري شريف (حديث: 4361) جي هن فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: **بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً¹** يعني ”منهنجي طرفان پهچايو جيتوڻيڪ هڪ ئي آيت هجي“ ۾ ڏنل احڪام جي پيروي ڪندس ❀ نيڪي جو حڪم ڏيندس ۽ بُرائي کان منع ڪندس ❀ شعر پڙهڻ، عربي، انگريزي ۽ ڏکيا لفظ ڳالهائڻ دؤران دل جي اخلاص تي توجُّه رکندس يعني پنهنجي علم جو رُعب ويهارڻ مقصود ٿيو ته ڳالهائڻ کان بچندس ❀ مدني قافلي، مدني انعامات ۽ علاقائي دوره براءِ نيڪي جي دعوت وغيره جي رغبت ڏياريندس ❀ تهڪ ڏيڻ ۽ ڏيارڻ کان بچندس ❀ نظر جي حفاظت بڻائڻ جي خاطر حتي الامکان نگاهون جهڪائي رکندس. صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! هي مبارڪ مهينو اسان جي پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو پسندیده ۽ درود پاڪ پڙهڻ جو مهينو آهي، غنية

1... بخاري، ڪتاب احاديث الانبياء، باب ما ذكر عن بني اسرائيل، 462/2، حديث: 3461

الطالبين ۾ آهي ته شَعْبَانُ المعظم ۾ خيرالبريه سيدُ الوري جناب محمد مُصطفي صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تي دُرود پاڪ جي ڪثرت ڪئي ويندي آهي ۽ هي نبيِّ مُختار صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تي درود موڪلڻ جو مهينو آهي. (غنيته الطالبين ج: 1 ص: 342) تنهنڪري هن مبارڪ مهيني ۾ ڪثرت سان درود پاڪ پڙهندا رهو. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ تبليغ قرآن ۽ سُنَّت جي عالمگير غير سياسي تحريڪ دعوت اسلامي جي مدني ماحول ۾ دُرود ۽ سلام جي خوب خوب ترغيب ڏني ويندي آهي. انهي ڪارڻ مَدَنِي چينل تي شهزاده عطار اَبُو محمد بلال رَضا عطاري المدني مدظله العالي جن ”فيضانِ دُرود ۽ سلام“ نالي سلسلي ۾ درود ۽ سلام جا فضائل بيان فرمايا. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ مڪتبه المدينه هن سلسلي کي تحريري صورت ۾ پيش ڪرڻ جي لاءِ ”گلدسته درود ۽ سلام“ جي نالي سان 660 صفحات تي مُشتمل ڪتاب جاري ڪئي آهي، هن ڪتاب ۾ هر هنڌ درود پاڪ جي فضائل تي مشتمل احاديث مبارڪ، بزرگان دين جا اقوال، ايمان افروز حڪايتون ۽ درود پاڪ نه پڙهڻ جون وعيدون ۽ ٻين ڪيترن موضوعات تي ڪافي معلومات موجود آهي. اچو ته شعبان المعظم ۾ درود پاڪ جي عادت بناڻ جي لاءِ هن ڪتاب جي صفحو 422 تان هڪ حڪايت ٻڌون ٿا.

شفاقت جي نويد

هڪ ماڻهو حُضور صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تي درود شريف نه پڙهندو هو، هڪ رات خواب ۾ زيارت سان مشرف ٿيو، پاڻ صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هن جي طرف توجهه نه فرمائي، هن عرض ڪيو: ”اي الله عَزَّوَجَلَّ جا رسول

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! ڇا توهان مون کان ناراض آهيو؟ ”فرمايائون“ نه. هن شخص پڇيو: پوءِ توهان منهنجي طرف توجهه ڇو نه ٿا فرمايو؟ ”فرمايائون“ ”هن لاءِ جو آئون توکي نٿو سڃاڻان.“ هن شخص عرض ڪيو: ”حضور! توهان مونکي ڪيئن نٿا سڃاڻون، آئون ته توهان جي امت جو هڪ فرد آهيان.“ ”علماء فرمائيندا آهن ته توهان پنهنجي امتين کي ان کان به وڌيڪ سڃاڻيندا آهيو جيئن ڪو پيءُ پنهنجي پٽ کي سڃاڻيندو آهي. پاڻ فرمايائون: ”علماء سچ چيو، پر تون مونکي درود شريف جي ذريعي ياد نه ٿو ڪرين ۽ آئون پنهنجي امت جي ماڻهن کي درود پاڪ پڙهڻ جي وجهه سان سڃاڻندو آهيان، جيتري قدر اهي مون تي درود پڙهندا آهن ايتري قدر آئون انهن کي سڃاڻيندو آهيان.“ جڏهن اهو شخص سڃاڳ ٿيو ته هن پنهنجي مٿان لازم ڪيو ته حضور سرور ڪائنات صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تي روزانو هڪ سو ڀيرا درود پاڪ پڙهندس، هاڻي هن شخص روزانو سو ڀيرا درود پاڪ پڙهڻ پنهنجو معمول بڻائي ڇڏيو. ڪجهه عرصي بعد وري حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ديدار سان مُشرف ٿيو، پاڻ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جن فرمايو: مون توکي هاڻي سڃاتو آهي ۽ آئون تنهنجي شفاعت به ڪندس.

(مکاشفة القلوب، ص 79 ملخصاً)

منا منا اسلامي ڀائرو! معلوم ٿيو ته درود پاڪ پڙهڻ واري کان نبي ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ نه صرف خوش ٿيندا آهن بلڪ شربت ديدار سان به نوازيندا آهن. تنهنڪري اسان کي به گهمندي، ڦرندي، هلندي، ويهندي پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تي درود پاڪ پڙهڻ گهرجي.

حضرت سيّدنا ابن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا كان روايت آهي نبي رحمت، شفيع أمت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ عظمت نشان آهي: ”جيڪو مؤمن جمع جي رات ٻه رڪعتون هن طرح پڙهي جو هر رڪعت ۾ سورة الفاتحه کان بعد 25 ڀيرا ”قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ“ پڙهي پوءِ درود پاڪ ”صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ“ هزار ڀيرا پڙهي ته اچڻ واري جمعي کان پهريان خواب ۾ منهنجي زيارت ڪندو ۽ جنهن منهنجي زيارت ڪئي، اللهُ عَزَّوَجَلَّ ان جا گناه معاف فرمائي ڇڏيندو.“

(القول البديع، الباب الثالث في الصلاة عليه في اوقات مخصوصته، ص 383)

حضرت سيّدنا شيخ عبدالحق محدث دهلوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْقَوِي نقل ٿا ڪن: ”جيڪو شخص جمع جي ڏينهن هڪ هزار ڀيرا هي درود شريف پڙهي ته اهو سرڪارِ نامدار، مديني جا تاجدار، صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي خواب ۾ زيارت ڪندو، يا جنت ۾ پنهنجي منزل ڏسندو، جيڪڏهن پهرين دفعي مقصد پورو نه ٿيو ته ٻي جمعي تي به ان کي پڙهي وٺي، اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ پنج جمعن تائين هن کي سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ٿي ويندي.“

(تاريخ مدينه، ص 343، ملخصاً)

منا منا اسلامي ڀائرو! حضور پاڪ، صاحبِ لولاڪ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي معراج، ديدارِ ڪبريا آهي ۽ هڪ عاشق رسول جي معراج ديدارِ مُصْطَفِي آهي. ڪير اهو بدنصيب هوندو جنهن جي دل ۾ پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ديدار جي سڪ نه هجي، يقيناً هر عاشق رسول جي اها ئي آرزو هوندي ته.....

ڪجهه ايسا ڪرڊے مرے ڪرڊگار آنڪھوں ميں ہميشه نقش رہے رويے يار آنڪھوں ميں
انہیں نہ ديكھا تو کس ڪام کي ہيں يہ آنڪھيں کہ ديكھنے کي ہے ساري بہار آنڪھوں ميں

(سامان بخشش، ص ۱۳۱)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ

حضرت سيدنا شيخ ابو المواهب شاذلي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْقَوِي فرمائن ٿا: ”جيڪو شخص نبي مڪرم، نور مُجَسَّم صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪرڻ چاهي ته ان کي گهرجي ته حضور سَيِّدِ عَالَمِ صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو ڪثرت سان ذڪر ڪندو رهي ۽ سادات ۽ ولين سان محبت رکي نه ته خواب (پر زيارت) جو دروازو هن تي بند آهي، ڇو جو هي نَفُوسِ قُدْسِيَّةِ سَيِّدِي مَاتِهِن جي سردار آهي، هي جنهن کان ناراض ٿيندا آهن اللهُ عَزَّوَجَلَّ ۽ ان جا پياري حبيب صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به ان کان ناراض ٿيندا آهن.

(افضل الصلوة علي سيد السادات، ص 127)

منا منا اسلامي پائرو! جيڪڏهن اسان به اللهُ عَزَّوَجَلَّ ۽ ان جي پياري رسول صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي رضا چاهيون ٿا ۽ حضور صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت جا خواهشمند آهيون ته درود پاڪ کي پنهنجو صبح ۽ شام جو وظيفو بڻايو، سڄي سڪ سان هن ۾ رُذَل رھون ته اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ هڪ نه هڪ ڏينهن ضرور اسان تي ڪرم ٿيندو ۽ اسان کي به زيارت نصيب ٿي ويندي.

منهنجي آقا۽ نعمت، سرڪار اعليٰ حضرت، امام اهلست مولانا شاه امام احمد رضا خان عَلَيْهِ رَحْمَةُ الرَّحْمٰنِ مختلف وقتن ۾ پڙهيا ويندڙ وظائف ۽ دُعائن جي مدني گلدستي ”الوظيفة الڪريمه“ ۾ زيارت

مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي لاءِ درود پاڪ جا ڪجهه مخصوص صيغا ذڪر ڪرڻ کان بعد لکن ٿا: (درود پاڪ) خالص تعظيمِ شانِ اقدس جي لاءِ پڙهي، هن نيت کي به (دل ۾) جڳهه نه ڏي ته مونکي زيارت عطا ٿئي، اڳيان انهن جو ڪرم تمام وسيع ۽ بي انتها آهي. منهن مدينه طيبه (رَاكَمَا اللهُ شَرَفًا وَ تَعَظِيمًا) جي طرف هجي ۽ دل حضور اقدس صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي طرف، دَسْتِ بَسْتِه (هٿ ٻڏي ڪري) پڙهي (۽) هي تصور ڪري ته روضه انور کان حضور حاضر آهن ۽ يقين ڄاڻي ته حضور انور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هن کي ڏسي رهيا آهن، هن جي آواز ٻڌي رهيا آهن، هن جي دل خطن کان به آگاه آهن. (الوضيعة الڪريمه، ص 28)

منا منا اسلامي پائرو! جيڪڏهن اسان به اخلاص ۽ استقامت سان گڏ اعليٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي ٻڌايل طريقن تي عمل ڪندي درود پاڪ پڙهڻ جي عادت بڻايون ته اِن شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ ديدارِ مصطفيٰ کان مُستفيض ٿيڻ سان گڏوگڏ اللهُ عَزَّوَجَلَّ جي بيشمار رحمتن ۽ ڪروڙين برڪتن جا حقدار به بڻجي وينداسين. اچو ترغيب جي لاءِ درود پاڪ جا مزيد فضائل ٻڌون.

حضرت سَيِّدُنَا شيخ عبدالحق مُحدِّث دهلوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْقَوِي ”جذبُ القلوب“ ۾ ارشاد فرمائن ٿا: ”جڏهن مؤمن ٻانهو هڪ پيري درود شريف پڙهندو آهي ته اللهُ (عَزَّوَجَلَّ) هن تي ڏهه (10) پيرا رحمت موڪليندو آهي، (ڏهه) (10) درجا بلند ڪندو آهي، ڏهه (10) نيڪيون عطا فرمائيندو آهي، ڏهه (10) غلام آزاد ڪرڻ جو ثواب (الترغيب والترهيب، ڪتاب الذڪر والدعائي، الترغيب في اڪثار الصلاة علي النبي، 322/2، حديث: 2574) درود پاڪ دعا جي قبوليت جو سبب آهي، (فردوس الاخبار، باب الصاد، 22/2، حديث 3554) هن جي پڙهڻ سان شفاعت

مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ واجب ٿي ويندي آهي. (معجم الاوسط، من اسم بکر، 279/2، حديث: 3285) مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو بابِ جَنَّتِ وَتِ قُربِ نَصيبِ ٿيندو، درود پاڪ تمام پریشانين کي دور ڪرڻ جي لاءِ ۽ تمام حاجتن کي پورو ڪرڻ جي لاءِ ڪافي آهي، (در منشور، پ 22، الاحزاب، تحت الآية 254/6،56، ملخصاً) دُرود پاڪ گناهن جو ڪفارو آهي، (جلاء الافهام، ص 234) صدقي جي قائم مقام بلڪ صدقي کان به افضل آهي.“ (جذبُ القلوب، ص 229)

حضرت سيدنا شيخ عبدالحق مُحدّثِ دهلوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْقَوِي فرمائن ٿا: درود شريف سان مصيبتون ترنديون آهن، بيمارين کان شفاء حاصل ٿيندي آهي، خوف دور ٿيندو آهي، ظلم کان نجات حاصل ٿيندي آهي، دشمن تي فتح حاصل ٿيندي آهي، اللهُ (عَزَّوَجَلَّ) جي رضا حاصل ٿيندي آهي ۽ دل ۾ هن جي محبت پيدا ٿيندي آهي، فرشتا هن جو ذڪر ڪندا آهن، عملن جي تڪميل ٿيندي آهي، دل ۽ جان، اسباب ۽ مال جي پاڪائي حاصل ٿيندي آهي، پڙهڻ وارو خوشحال ٿي ويندو آهي، برڪتون حاصل ٿينديون آهن، اولاد در اولاد چار (4) نسلن تائين برڪت رهندي آهي.

(جذبُ القلوب ص 229)

منا منا اسلامي پائرو! حصولِ برڪت، ترقيءِ معرفت ۽ حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي قربت حاصل ڪرڻ جي لاءِ درود و سلام جي ڪثرت انتهائي ضروري آهي. لهنذا اسان کي گهرجي ته اٿندي، ويهندي، گهمندي، ڦرندي آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ذاتِ بابرڪت تي دورِ پاڪ جا گل نچاور ڪريون، بالخصوص هن شعبان المعظم جي مهيني ۾ وڌ کان وڌ پڙهون، ڏينهن ۾ روزا رکون ۽ ان جي راتين ۾ قيام جو معمول بڻايون ڇو ته

منهنجي آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو مهينو آهي. آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمائن ٿا: **شَعْبَانُ شَهْرِيٌّ وَرَمَضَانُ شَهْرُ اللَّهِ** يعني شعبان منهنجو مهينو آهي ۽ رمضان الله جو مهينو آهي. (جامع الصغير، ص 301، حديث 4889) آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هن مهيني کي بي حد پسند فرمائيندا ۽ کثرت سان روزا رکندا هئا. **أَمْرُ الْمُؤْمِنِينَ سَيِّدَتُنَا عَائِشَةُ صَدِيقَةُ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا** کي فرمائيندي ٿڌو: منهنجي سرتاج، صاحبِ معراج صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو پسنديده مهينو **شَعْبَانُ الْمُعْظَمِ** هو جو ان ۾ روزا رکندا هئا پوءِ ان کي **رَمَضَانُ الْمُبَارَكِ** سان ملائي ڇڏيندا هئا. (ابو داؤد ج 2 ص 476 رقم الحديث 2431 داراحياء التراث العربي بيروت)

آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ شعبان جا ڪر روزا رکندا هئا

هڪ ٻي حديث پاڪ ۾ آهي رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ شعبان کان وڌيڪ ڪنهن مهيني ۾ روزا نه رکندا هئا بلڪ پوري شعبان ئي جا روزا رکندا هئا ۽ فرمائيندا هئا: پنهنجي استطاعت مطابق عمل ڪريو جو الله **عَزَّوَجَلَّ** ان وقت تائين پنهنجو فضل ناهي روڪيندو جيستائين توهان تنگ نه ٿيو.

(صحيح بخاري ج 1 ص 648 حديث 1970 دارالكتب العلمية بيروت)

شارح بخاري حضرت علامه مفتي شريف الحق امجدي عليه رَحْمَةُ اللهِ الْقَوِي هن حديث پاڪ جي تحت فرمائن ٿا: مراد هي ته شعبان جي اڪثر ڏينهن جا روزا رکندا هئا، انهيءَ کي **تَغْلِيْبًا** (غليبي ۽ زيادت جي لحاظ کان) **كُلِّ** سان **تَعْبِيرِ** ڪيو آهي (يعني سڄي مهيني روزا رکڻ مراد ورتي وئي آهي) جيئن چوندا آهن: ”فلان سڄي رات عبادت

ڪئي. “جڏهن ته هن رات جو ماني به کاڌي هوندي ۽ ضروري حاجتن کان به فراغت حاصل ڪئي هوندي، هتي تغليباً اڪثر ڪي ڪُل چيو ويندو آهي، وڌيڪ فرمائن ٿا؛ هن حديث مان معلوم ٿيو ته شعبان ۾ جيڪو طاقت رکي اهو وڌ کان وڌ روزا رکي، البته جيڪو ڪمزور هجي اهو روزا نه رکي چو ته هن سان رمضان جي روزن تي اثر پوندو آهي، اها ئي مراد آهي انهن حديثن جو جنهن ۾ فرمايو ويو آهي ته نصف شعبان کان پوءِ روزا نه رکو.

(ترمذي حديث 738) (نزهة القاري ج 3 ص 377، 380 فريد بڪ اسٽال مرڪز الاولياءِ لاهور)

منا منا اسلامي ڀائرو! ڏنو توهان ته اسان جي پياري آقا مديني واري مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هن مبارڪ مهيني کي ڪيتري قدر پسند فرمايو، حالانڪ هن مهيني ۾ روزا فرض ناهن پر پوءِ به پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ڪثرت سان روزا رکندا هئا. هاڻي ٿورو غور ڪريو ته پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سَيِّدُ الْمَعْصُومِينَ ٿي ڪري به هن مبارڪ مهيني جا اڪثر ڏينهن روزي جي حالت ۾ گذاريا، ته اسان گناهگارن کي هن مهيني ۾ روزن رکڻ جي ڪيتري ضرورت آهي. اسان کي گهرجي ته رمضان جي روزن جي علاوه نفل روزا رکڻ جي عادت بڻايون، هن ۾ اسان جي لاءِ بيشمار فائدين سان گڏوگڏ ڪثير ڏنيوي فائدا به آهن.

ديني فائدين ۾ ايمان جي حفاظت، گناهن کان بچت، جنهن کان نجات ۽ جنت جو حصول شامل آهي ۽ جيستائين دنياوي فائدين جو تعلق آهي ته روزن ۾ ڏينهن جي وقت کائڻ پيئڻ ۾ وقت جي بچت ۽ پئسن جي بچت، بيت جي اصلاح، معدي کي آرام ملڻ سان گڏوگڏ ٻين ڪيترين ئي

بيمارين کان حفاظت جو سامان آهي. ۽ سڀني فائدين جي بنياد هي آهي ته هن کان الله **عَزَّوَجَلَّ** راضي ٿيندو آهي. اسان کي به ڪجهه ڏينهن جي تڪليف برداشت ڪري بيشمار ديني ۽ دنياوي فائدين جي ڪوشش ڪرڻ گهرجي، مزيد هي ته نفل روزا رکڻ جو ثواب ايترو آهي جو جيءُ چاهيندو آهي بس روزا ئي رکندا رهون.

تاجدار رسالت، شفيع روزِ قيامت **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن جو فرمان عالیشان آهي: ”جنهن ثواب جي اميد رکندي هڪ نفل روزو رکيو، الله **عَزَّوَجَلَّ** ان کي دوزخ کان 40 سال (جي فاصلي) برابر دور فرمائي ڇڏيندو.“

(ڪنز العمال، ج 8، ص 255، حديث 241448) (فيضانِ سنت، ص 1336)

الله **عَزَّوَجَلَّ** جي حبيب **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن جو هڪ ٻيو فرمانِ رغبت نشان آهي: ”جيڪڏهن ڪنهن هڪ ڏينهن نفل روزو رکيو ۽ زمين برابر سون ان کي ڏنو وڃي، تڏهن به ان جو ثواب پورو نه ٿيندو، ان جو ثواب ته قيامت جي ڏينهن ئي ملندو“ (ابو يعليٰ، ج 5، ص 353، حديث 6104)

بهترين عمل!

حضرت سيدنا ابو امامه **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** فرمائن ٿا: مون عرض ڪيو، يا رسول الله **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**! مون کي ڪو عمل ٻڌايو. ارشاد فرمايائون: ”روزا رکندو ڪر ڇو ته ان جيان ٻيو ڪو عمل ناهي.“ مون ٻيهر عرض ڪيو، ”مون کي ڪو عمل ٻڌايو.“ ارشاد فرمايائون: ”روزا رکندو ڪر ڇو ته ان جيان ٻيو ڪو عمل ناهي.“ مون ٻيهر عرض ڪيو، ”مون کي ڪو عمل ٻڌايو.“ ارشاد فرمايائون: ”روزا رکندو ڪر ڇو ته ان جو ڪو مثل ناهي“ (نسائي، ج 4، ص 166)

منا منا اسلامي پائرو! ڏنو توهان نفلي روزن جي عادت بناڻ واري جا پاڳ ٿي پلا جو الله عَزَّوَجَلَّ سندن جهنم کان 40 سال جي فاصلي کان پري ڪري ڇڏيندو آهي ۽ جيڪڏهن انهن کي زمين جي برابر سون به ڏنو وڃي تڏهن به هي ان ثواب کي پهچي نه سگهندو، جيڪو بروز قيامت ڏنو ويندو. تنهنڪري جهنم کان بچڻ وارو ۽ آخرت ۾ ملڻ وارو بي شمار اجر ۽ ثواب کي حاصل ڪرڻ جي لاءِ فرض روزن سان گڏ نفلي روزن جيئن رجب، شعبان، هر سومر شريف ۽ جمعرات جو روزو رکڻ جو اهمتمام ڪرڻ گهرجي.

شيخ طريقت امير اهلسنت، باني دعوت اسلامي، حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي رَاحَتُ بَرَكَاتِهِمُ الْعَالِيَةِ کي نفلي روزن سان گهڻو پيار آهي. اها ئي وجه آهي ته پاڻ رَاحَتُ بَرَكَاتِهِمُ الْعَالِيَةِ سال جي منع ڪيل ڏينهن کان علاوه اڪثر روزي سان هوندا آهن، ان کان علاوه پوري مهيني رجب المرجب ۽ شعبان المعظم جا روزا رکڻ سان گڏوگڏ سومر شريف جو روزو رکڻ جي به پرپور ترغيب ڏياريندا آهن.

پاڻ رَاحَتُ بَرَكَاتِهِمُ الْعَالِيَةِ جي ترغيب ڏيائڻ سان ڪيترا ئي اسلامي پائر ۽ اسلامي پيڻتون رَجَبُ الْمُرَجَبِ ۽ شَعْبَانُ الْمُعَظَّمِ جا پورا نه ته اڪثر ڏينهن روزا رکڻ جي سعادت حاصل ڪندا آهن ۽ سومر شريف جو روزو رکڻ ته اسان جي مدني انعامات ۾ به شامل آهي جيئن ته مدني انعام نمبر 58 آهي: ڇا توهان هن هفتي سومر شريف (يا رهجي وڃڻ جي صورت ۾ ڪنهن به ڏينهن) جو روزو رکيو؟ گڏوگڏ هن هفتي گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڏينهن کاڌي ۾ جو شريف جي ماني کاڌي؟

شعبان جي آمد تي صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جن جو معمول

منا منا اسلامي ڀائرو! شعبانُ المعظم ۾ نفلي روزا رکڻ جي اهمتمام سان گڏوگڏ اسان کي هن مهيني ۾ خوب خوب عبادت به ڪرڻ گهرجي. صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ جن جو معمول هو ته هن مبارڪ مهيني جي آمد تي ندي ئي پنهنجو گهڻو وقت نڪ اعمال ڪرڻ ۾ صرف ڪندا هئا. جيئن ته

حضرت سَيِّدُنَا اَنَسُ بن مالڪ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ فرمائن ٿا: ”ماهِ شعبانِ جو چنڊ نظر ايندي ئي صحابهءِ ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ قرآن پاڪ جي تلاوت ۾ مشغول ٿي ويندا هئا، پنهنجي مال جي زڪوة ڪيندا هئا ته جيئن ڪمزور ۽ مسڪين ماڻهو ماهِ رمضان المبارڪ جي روزن جي لاءِ تيار ڪري سگهن، حاڪم قيدين کي طلب ڪري جنهن تي ”حد“ (سزا) قائم ڪرڻي هوندي هئي انهن تي حد قائم ڪندا هئا، بقايا کي آزاد ڪري ڇڏيندا هئا، واپاري پنهنجو قرض ادا ڪري ڇڏيندا هئا، بين ڪان پنهنجو قرض وصول ڪندا هئا، (ائين ماهِ رمضان المبارڪ جي مهيني جو چنڊ نظر اچڻ پهرين ئي پنهنجو پاڻ کي فارغ ڪري ڇڏيندا هئا) ۽ رمضان شريف جو چنڊ نظر ايندي ئي غسل ڪري (ڪجهه ماڻهوسڄي مهيني جي لاءِ) اِعتِڪاف ۾ ويهي رهندا هئا.

(غنية الطالبين ج 1 ص 341) (فيضانِ سنّت ج 1، فيضانِ رمضان ص 451)

شبِ براءتِ عبادت جي رات

اسان جي پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به هن مهيني ۾ خوب خوب عبادت فرمائيندا هئا. حضرت سَيِّدَهُ عَائِشَةُ صَدِيقَهُ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا فرمائن

ٽيون ته (هڪ دفعي) شعبانُ المعظم جي پندرھين رات تاجدارِ مدينه، قرارِ قلب و سينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مونڪي فرمايو: مونڪي هن رات ۾ عبادت ڪرڻ جي اجازت ڏيو. مون عرض ڪئي: جي ها، منهنجا ماءُ پيءُ توهان صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تان قربان وڃن. ان کان پوءِ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ قيام فرمايو ۽ جڏهن پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سجدي ۾ تشریف فرما ٿيا ته ڏاڍو ڊگهو سجدو فرمايو. مونڪي هي گمان ٿيو ته شايد حضور انور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي روح قبض ڪئي وئي آهي، مون پنهنجا هٿ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي قدم مبارڪ تي رکي اندازو ڪيو ته حرڪت معلوم ٿيڻ تي آئون بي حد خوش ٿيس. (شعب الایمان 384/3 حديث: 3837)

منا منا اسلامي پائرو! ڏنو توهان ته پياري آقا، مڪي مدني مصطفي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ محبوبِ خدا آهن ۽ سَيِّدُ الْمَعْصُومِينَ هئڻ جي باوجود ان مبارڪ رات ۾ ڪيتري قدر عبادت ڪندا هئا. اسان کي به هن رات ۾ آتشبازي ۽ الله عَزَّوَجَلَّ جي ناراضي وارن ڪمن کان بچندي خوب خوب عبادت ڪرڻ گهرجي.

منقول آهي جيڪو هن رات ۾ سو (100) رڪعتون پڙهي، الله عَزَّوَجَلَّ هن جي طرف 100 فرشتا موڪليندو آهي، ان مان 30 جنت جي خوشخبري ٻڌائيندا آهن، 30 جهنم جي باه کان بچائيندا آهن، 30 فرشتا هن جي دنياوي آفتن کي تاريندا آهن ۽ 10 فرشتا هن کي شيطان جي مڪر ۽ فريب کان بچائيندا آهن.

(حاشيته الصاوي علي الجالين 1908/5، سورة الدخان تحت آيتہ 4)

امير المؤمنين حضرت سيدنا علي المرتضي كَرَّمَهُ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمَ فرمائين
 تامين شهنشاهه مدينه ، قرار قلب و سينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ 14 ركعتون
 پڙهيون. نماز كان فارغ ٿي پوءِ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ 14 دفعا سورة الفاتحه،
 14 دفعا **قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ** (يعني سورة الاخلاص)، 14 دفعا **قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ**
 (يعني سورة الفلق) ۽ 14 دفعا **قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ** (يعني سورة الناس) جي تلاوت
 فرمائي. ان کان بعد هڪ ڀيري آية الكُزُسي ۽ **لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ** هي
 آيت مبارڪه تلاوت فرمائي . جڏهن پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کان فارغ ٿيا
 ته مون هن فعل جي متعلق پڇيو، پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمايو:
 جيڪو شخص هن طرح ڪري جيئن تو ڏٺو، ان جي لاءِ 20 مبقول حج
 ۽ 20 سال جي مقبول روزن جو ثواب آهي ۽ جيڪڏهن روزي جي حالت
 ۾ صبح ڪري ته هن جي گذريل هڪ سال ۽ اچڻ واري هڪ سال جي
 روزن جو ثواب آهي.

(شعب الايمان 384/3 باب في الصيام، ماجاء في ليلته النصف من شعبان)

حضرت سيدنا حسن بصري عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْقَوِي فرمائين ٿا ته مون کان
 پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جا 30 صحابه ڪرام عَلَيْهِمُ الرِّضْوَان هي ڳالهه بيان
 ڪئي آهي، جيڪو شعبان المعظم جي پندرهن رات ۾ 100 ركعتون
 هن طرح پڙهي جو هر ٻن ركعتن تي سلام ڦيري ۽ هر ركعت ۾
 سورة الفاتحه کان بعد 11 دفعا **قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ** (يعني سورة الاخلاص)
 پڙهي، الله **عَزَّوَجَلَّ** هن جي طرف 70 دفعا نظر رحمت فرمائيندو ۽ هر
 نظر ۾ هن جون 70 حاجتون پوريون فرمائيندو. هن حاجتن ۾ سڀ کان
 گهٽ مغفرت آهي. (روح البيان 403/8 سورة الدخان تحت الاية 3، ملخصاً)

حديث پاڪ ۾ آهي جيڪو شخص پنج (5) راتين ۾ جاڳي ۽ آهي راتيون عبادت ۾ گذاري ته ان شخص جي لاءِ جنت واجب ٿي ويندي آهي. ان مان هڪ شعبانُ المعظم جي پندرهن رات به آهي.

(روح البیان 403/8 سورة الدخان تحت الآية 3، ملخصاً)

منا منا اسلامي ڀائرو! ڏنو توهان ته هن رات جا ڪيتري قدر فضائل آهن اسان کي نه صرف هن مبارڪ راتين ۾ قيام جي عادت بنائڻ گهرجي بلڪ فرائض ۽ واجبات جي ادائينگي سان گڏوگڏ جيتري قدر آساني ٿئي نغلي عبادت جي به عادت بنائڻ گهرجي. اسان جا اسلاف ڪرام رَحْمَةُ اللَّهِ السَّلَامُ جو هي معمول هوندو هو ته ڏينهن ۾ روزو رکندا هئا ۽ راتيون قيام ۾ گذاريندا هئا.

منقول آهي سرڪار غوث اعظم ۽ سيدنا امام اعظم رَحْمَتُ اللَّهِ الْأَكْبَرُ چاليهه (40) سال عشاء جي وضو سان نماز فجر ادا فرمائي. ۽ حضور سيدنا غوث الاعظم عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْأَكْبَرُ پنجويهه (25) سال، الله عَزَّوَجَلَّ جي عبادت ڪندي عراق شريف جي جنگلن ۾ گذاريا. (بحجة الاسرار، ذكر فصول من كلامه مرصعاً بشيئي من عجائبه ص: 118) اولياء ڪرام رَحْمَةُ اللَّهِ السَّلَامُ ڪيترائي سال مسلسل روزا به رکيا روزانو ٽي ٽي سو (300،300)، پنج پنج سو (500،500) ۽ هزار هزار (1000،1000) نوافل ادا ڪيا. روزانو پورو قرآن پاڪ تلاوت ڪندا، هزارين درود پاڪ پڙهندا هئا. الغرض آهي پاڪيزه هستيون هن دنيا کي آخرت جو فصل سمجهي ڪري هن ۾ خوب خوب چڱا ڪم ڪندا هئا. جيڪڏهن اسين به جنت جي اعليٰ نعمتن سان محظوظ (لطف اندوز) ٿيڻ چاهيون ٿا ته اسان کي بزرگانِ دين رَحْمَةُ اللَّهِ الْعَمِينِ جي طريقي تي هلندي ، فڪرِ آخرت ڪندي ۽ گناهن کان بچندي نيڪ عملن جي ڪثرت ڪرڻي پوندي.

بنادے مجھے نیک نیکیوں کا صدقہ گناہوں سے ہر دم بچا یا الہی
 عبادت میں گزرے مری زندگانی کرم ہو کرم یا خدا یا الہی
 مسلمان ہے عطار تیری عطا سے ہو ایمان پر خاتمہ یا الہی
 صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبُ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

منا منا اسلامي پائرو! هن مبارڪ راتين ۾ الله عَزَّوَجَلَّ جي رحمت پنهنجي بانهن تي چما چمر وسندي آهي، تنهن لاءِ ان مقدس رات ۾ گهڻي کان گهڻي عبادت ۽ رياضت جو اهمتمام، گناهن کان بچڻ جو انتظام ۽ كثرت درود و سلام جي ذريعي الله عَزَّوَجَلَّ جي بارگاه ۾ ڪثير انعام ۽ اڪرام حاصل ڪرڻ گهرجي. پهريان جي مدني سوچ رکڻ وارن مسلمان ان متبرڪ ڏينهن ۾ رب الانام عَزَّوَجَلَّ جي گهڻي کان گهڻي عبادت ڪري ان جو قرب حاصل ڪرڻ جي ڪوشش ڪندا هئا. افسوس اڄ مسلمان کي نه ڄاڻي ڇا ٿيو ويو آهي هن مبارڪ ڏينهن جي قدر نٿا ڪن ۽ پنهنجو قيمتي وقت مسجد ۾ گذارڻ يا نيڪ اجتماعن ۾ شرڪت ڪرڻ جي بجائي فضوليات ۾ برباد ڪندا آهن، دراصل هن رات الله عَزَّوَجَلَّ خاص تجلي فرمائيندو آهي ۽ پنهنجي بيشمار بانهن جي بخشش ۽ مغفرت فرمائيندو آهي.

شب براءت بخشش جي رات

أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ حَضْرَتُ سَيِّدُنَا عَلِيُّ الْمُرْتَضَى كَرَّمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمَ كَان مَرُوي آهي ته نبي ڪريم، رُوْفَ رَحِيمٍ عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ جو فرمانِ عظيم آهي: جڏهن پندرهنين شعبان جي رات اچي ته انهيءَ ۾ قيام (يعني

عبادت) ڪريو ۽ ڏينهن ۾ روزو رکو. بيشڪ الله تعاليٰ سج لهڻ کان آسمان دنيا تي خاص تجلِي فرمائيندو ۽ چوندو آهي:

”آهي ڪو مون کان مغفرت گهرڻ وارو جو ان کي بخشي ڇڏيان! آهي ڪو روزيءَ گهرڻ وارو جو ان کي روزي ڏيان! آهي ڪو مصيبت ۾ ڦاٿل جو ان کي عافيت عطا ڪريان! آهي ڪو اهڙو! آهي ڪو اهڙو! ۽ اهو انهيءَ وقت تائين فرمائيندو آهي جو فجر ظاهر ٿي وڃي.“

(سنن ابن ماجه ج 2 ص 160 رقم الحديث 1388 دارالمعرفة بيروت)

افسوس صد افسوس! ڪجهه نادان مسلمان هن رات جو احترام ڪرڻ ته پري جي ڳالهه بلڪ جيڪي مسلمان بيمار، پوڙها يا ٻار گهرن ۾ آرام يا خشوع ۽ خضوع سان گڏ رب تعاليٰ جي بارگاهه ۾ حاضر ٿي ڪري عبادت ۾ مشغول هوندا آهن، انهن کي آتشبازي جي ذريعي تڪليف پهچائڻ ۽ ان جي عبادت ۾ خلل پيدا ڪرڻ جو سبب بڻجندا آهن. ياد رکو! مسلمانن کي ستائڻ، انهن جو دل ڏڪائڻ ۽ انهن کي طرح طرح جون تڪليفون پهچائڻ هي سڀ ناجائز ۽ حرام ۽ جهنم ۾ وٺي وڃڻ وارو ڪم آهي.

ٿورو سوچو! هن مبارڪ رات ۾ جڏهن سڀني جي مغفرت ٿي رهي هجي ته اسان جي انهن ناپاڪ حرڪتن جي سبب اسان جي بخشش رڪجي وڃي ته ان وقت اسان جو ڇا ٿيندو. انهيءَ ڪري جيڪڏهن اسان کان دانسته يا غير دانسته طور تي ڪنهن مسلمان جي دل آزاري ٿي يا ڪنهن جو حق تلف ڪري ڇڏيو، يا ڪنهن جي لاءِ پنهنجي دل ۾ دشمني ويهاري ڇڏي ته شب براءت اچڻ کان پهريان

پهريان معافي تلافِي ڪري ڇڏيو ۽ آئنده انهن گناهن کان باز رهڻ جي نيت به فرمائي ڇڏيو ڇو ته زندگي جو ڪو ڀروسو ناهي، ڪهڙي خبر هن سال ئي اسان جي موت واقع ٿي وڃي ۽ اسان غفلت ۾ ئي رهون. لهنذا جلدي جلدي پنهنجا حقوق معاف ڪرائي ڇڏيو ۽ آتش بازي جي ذريعي عبادت گذارن، بيمارن ۽ ڪير پياڪن ٻارن کي تڪليف پهچائڻ کان توبه ڪريو. ياد رکو! آتش بازي مسلمانن جي نه بلڪه غير مسلمانن جي ايجاد آهي. جيئن ته مُفسّر شهير حڪيمُ الأمت مفتي احمد يار خان عَلَيْهِ رَحْمَةُ الْمَلَأَن پنهنجي مختصر ڪتاب ”اسلامي زندگي“ ۾ فرمائن ٿا: ”هن رات کي گناهن ۾ گذارڻ وڏي محرومي جي ڳالهه آهي، آتش بازي جي باري ۾ مشهور آهي ته نمرود بادشاهه ايجاد ڪئي، جڏهن ان حضرت سيّدنا ابراهيم عَلَى نَبِيْنَا وَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام کي باهه ۾ وڌو ۽ باهه گلزار ٿي وئي ته ان جي ماڻهن باهه جا ڦٽاڪا پري ان ۾ باهه لڳائي حضرت سيّدنا خليل الله عَلَى نَبِيْنَا وَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام جي طرف اڇلايا.“

(اسلامي زندگي ص 77)

آتش بازي جي هي ناپاڪ رسم هاڻي مسلمانن ۾ وڌي رهي آهي، مسلمانن جا ڪروڙين روپيا هر سال آتش بازي (يعني ڦٽاڪن) جي نذر ٿي وڃن ٿا ۽ اهڙي طرح اٽي ڏينهن هي خبرون اينديون آهن ته فلاڻي جڳهه تي ڦٽاڪن جي ڪري ايترا گهر سڙي ويا ۽ ايترا ماڻهو سڙي ڪري مري ويا وغيره وغيره. هن ۾ جان جو خطرو، مال جي بربادي ۽ گهر ۾ باهه لڳڻ جو انديشو آهي، هي ڪم الله عَزَّوَجَلَّ جي نافرمانِي به آهي. حضرت مفتي احمد يار خان عَلَيْهِ رَحْمَةُ الْمَلَأَن فرمائن ٿا:

”آتشبازي ٺاهڻ، ويڪرو ڪرڻ، خريد ڪرڻ ۽ خريد ڪرائڻ، هلڻ ۽ هلائڻ
سڀ حرام آهي.“ (اسلامي زندگي ص 63)

اے خاصہ خاصانِ رُسلِ وقتِ دُعا ہے
اُمّت پہ تری آکے عَجَبِ وَقتِ پڑا ہے
فَریاد ہے اے کشتیِ اُمّت کے نگہباں
بیڑا یہ تباہی کے قریب آن لگا ہے

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللهُ تَعَالَى عَلَی مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! شبِ براءت ۾ آتش بازي جي ذريعي
مسلمانن جي عبادتن ۾ خلل پيدا ڪرڻ جي بجائي خود به خوب خوب
عبادت ڪريو، روئي روئي ڪري پنهنجي گناهن جي معافي طلب
ڪريو، پنهنجي بخشش ۽ مغفرت سان گڏوگڏ سنت تي عمل ڪرڻ جي
نيت سان قبرستان وڃي ڪري آخرت جي فڪر پيدا ڪرڻ جي لاءِ قبرن
جي زيارت به ڪريو ۽ پنهنجي مرحومين سميت تمام مسلمانن جي لاءِ
مغفرت جي دعا به ڪريو.

شبِ براءت ۽ قبرن جي زيارت

أَمْرُ الْمُؤْمِنِينَ حَضْرَتِ سَيِّدَتِنَا عَائِشَةَ صَدِيقَهُ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا فَرَمَائِنِ تِيُون:
مون هڪ رات سَرَوَرِ ڪائنات، شاهِ موجودات، صَلَّی اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي نه
ڏٺو ته بقیعِ پاڪ ۾ مون کي ملي ويا. پاڻ صَلَّی اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مون کي
فرمایو: ڇا توهان کي هن ڳالهه جو خوف هيو جو الله ۽ ان جو رسول

عَزَّوَجَلَّ و صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ توهان جي حق تلفي ڪندا . مون عرض ڪيو:
يا رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! مون خيال ڪيو هو ته شايد اوهان
أَزْوَاجِ مُطَهَّرَاتِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُنَّ مان ڪنهن وٽ تشريف ڪڍي ويا هونڌو.
مديني جي سلطان، رحمتِ عالميان صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمايو: ”بيشڪ الله
تعالیٰ شعبان جي پندرهن رات آسمانِ دنيا تي تجلي فرمائيندو آهي،
پوءِ قبيلي بني ڪلب جي پڪرين جي وارن کان به وڌيڪ گناهگارن
کي بخشي ڇڏيندو آهي.“ (ترمذي ج 2 ص 183 حديث 739 دارالفکر بيروت)

منا منا اسلامي ڀائرو! شبِ براءت ۾ اسلامي ڀائرن جو قبرستان
ويڃڻ سنت آهي. (مگر اسلامي پيڻن کي شرعاً ان جي اجازت ناهي
اهي گهر ۾ رهي ڪري عبادت ۽ ايسالِ ثواب ڪن) اسلامي ڀاءُ
قبرستان وڃي پنهنجي مرحومن جي لاءِ ايسالِ ثواب ۽ مغفرت جي دعا
ڪن جو ان سان مُردن کي اُنسِيَّتِ حاصل ٿيندي آهي ۽ جيڪڏهن انهن
جي لاءِ دُعاءِ مغفرت نه ڪئي وڃي ته غمگين ٿي ويندا آهن. جيئن ته

قبرستان جا مُردا خواب ۾ اچي پهتا!

هڪ شخص جو معمول هو ته هو قبرستان ۾ اچي ويهي رهندو
۽ جڏهن به ڪو جنازو ايندو، اُنهي جي نماز پڙهندو ۽ شام جي وقت
قبرستان جي دروازي تي بيهي ڪري هن طرح دعائون ڏيندو هو: ”(اي
قبر وارو!) خدا توهان کي اُنس (يعني سکون) عطا ڪري توهان جي
غربت تي رحم ڪري. توهان جا گناهه معاف فرمائي ۽ نيڪيون قبول
ڪري. اهي ئي شخص فرمائڻ ٿا: هڪ ڏينهن شام جو (ويڃڻ وقت) ائون
پنهنجو قبرستان وارو معمول پورو نه ڪري سگهيس، يعني انهن کي

دعائون ڏيڻ جي بغير ئي گهر اچي ويس. منهنجي خواب ۾ وڏي تعداد ۾ هڪ مخلوق اچي وئي! مون انهن کان پڇيو: اوهان ڪير آهيو ۽ ڇو آيا آهيو؟ چيائون: اسان قبرستان وارا آهيون. اوهان عادت بڻائي ڇڏي هئي ته گهر اچڻ وقت اسان کي هديو (يعني تحفو) ڏيندا هئا ۽ اڄ توهان نه ڏنو. مون چيو: اهو هديو ڇا هو؟ ته انهن چيو: اهو هديو دعائن جو هو. مون چيو: هاڻي هي هديو آئون توهان کي بيهر ڏيندس. هن کان پوءِ مون پنهنجي انهيءَ معمول کي ڪڏهن به ترڪ نه ڪيو. (شرح الصدور ص 226)

مرحوم والد صاحب خواب ۾ اچي چيو ته....

حضرت سيدنا سفيان بن عيينه رحمته الله تعالى عليه جو بيان آهي: جڏهن منهنجي والد صاحب جو انتقال ٿي ويو ته مون تمام واويلو ڪيو (يعني تمام گهڻو رُنس) ۽ اُن جي قبر تي روزانو حاضري ڏيڻ لڳس. پوءِ آهستي آهستي ڪجهه گهٽتائي اچي وئي. هڪ ڏينهن مرحوم والد خواب ۾ تشريف آڻي فرمايو: اي پٽ! تو ڇو دير ڪئي؟ مون پڇا ڪئي: ڇا اوهان کي منهنجي اچڻ جو علم ٿي ويندو آهي؟ فرمائون: ڇو نه، مون کي تنهنجي حاضري جي خبر ٿي ويندي هئي ۽ آئون تو کي ڏسي خوش ٿيندو هئس گڏوگڏ منهنجا پاڙيسري مُردا به تنهنجي دُعا سان راضي ٿيندا هئا. اهڙي ريت انهي خواب کان پوءِ مون پابندي سان والد صاحب جي قبر تي ويڻ شروع ڪري ڏنو. (شرح الصدور، ص 227)

روح گهرن تي اچي ايسالِ ثواب جو مطالبو ڪن ٿا

منا منا اسلامي پائرو! معلوم ٿيو ته مرڻ وارا پنهنجي قبرن تي اچڻ ويڻ وارن کي سڃاڻيندا آهن ۽ انهن کي زندهه جي دعائن سان

فائِدو پهچندو آهي، جڏهن زندهه ماڻهن جي طرفان ايصالِ ثواب جا تحفا اچڻ بند ٿيندا آهن ته انهن کي خبر پئجي ويندي آهي ۽ الله عَزَّوَجَلَّ انهن کي اجازت ڏيندو آهي پوءِ گهرن تي وڃي ڪري ايصالِ ثواب جو مطالبو به ڪندا آهن. منهنجا آقا اعليٰ حضرت، امامِ اهلسنت، مجددِ دين ملّت مولانا شاهه امام احمد رضا خان عَلَيْهِ رَحْمَةُ الرَّحْمٰن فتاويٰ رضويه (مُحَرَّرَجَه) جلد 9 صفحي 650 تي نقل ڪن ٿا: مؤمنن جا رُوح هر (1) جمعي جي رات (يعني خميس ۽ جمعي جي وچ واري رات) (2) عيد جي ڏينهن، (3) عاشوري جي ڏينهن ۽ (4) شبِ برات تي پنهنجي گهر جي ٻاهر اچي بيٺل رهنديون آهن ۽ هر رُوح درد پري وڌي آواز سان ندا ڪندي (يعني سڏ ڪري چوندي) آهي ته اي منهنجا گهر وارو! اي منهنجي اولادا! اي منهنجا رشتيدارو! (اسان جي ايصالِ ثواب جي نيت سان) صدقو (خيرات) ڪري اسان تي مهرباني ڪريو. سرڪارِ نامدار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو ارشاد مشڪبار آهي: مُردِي جو حال ٻڌندڙ ماڻهو جيان آهي اهو شدت سان انتظار ڪندو آهي ته پيءُ يا ماءُ يا پيءُ يا ڪنهن دوست جي دعا سندس پهچي ۽ جڏهن ڪنهن جي دعا سندس پهچندي آهي ته ان جي ويجهو اها (يعني دنيا ۽ ان ۾ جيڪو ڪجهه آهي) کان بهتر هوندي آهي. الله عَزَّوَجَلَّ قبروارن کي سندس زندهه مُتَعَلِّقِين جي طرف کان هديو ڪيل ثواب جبلن جيان عطا فرمائيندو آهي، زندهه جو هديو (يعني تحفو) مردن جي لاءِ ”دعاءِ مغفرت ڪرڻ آهي“.

هه کون که گريه ڪري يا فاتحه کو آئے
بے کس کے اُٹھائے تری رحمت کے بھرن پھول

(حدائقِ بخشش ۷۹)

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَی مُحَمَّدٍ

مجلس لنگر سائل جو تعارف

منا منا اسلامي پائرو! اسان کي به پنهنجي مرحومن جي بخشش ۽ مغفرت جي لاءِ خوب خوب صدقو، خيرات ۽ نيڪ اعمال جو ثواب پهچائڻ سان گڏوگڏ لنگر سائل جي به ترڪيب بنائڻ گهرجي. لنگر سائل مان مراد هي آهي ته مڪتبه المدينه کان ڪُتب، رسائل ۽ VCDs خريد ڪري حصولِ ثواب ۽ مسلمانن جي خير خواهي جي نيت سان مفت تقسيم ڪيون وڃن. دعوت اسلامي جي ڪم و بيش 97 شعبن ۾ هڪ شعبو مجلس لنگر سائل به آهي، جيڪو حقيقت ۾ مڪتبه المدينه جو ئي هڪ شعبو آهي، جنهن جو ڪم گهر گهر، آفيس آفيس، دڪان دڪان، اسڪولز، ڪاليجز، يونيورسٽيز، جامعات ۽ مدارس ۾ سڄو سال شيخ طريقت، امير اهل سنت ۽ مڪتبه المدينه جي بين مطبوعه ڪتب ۽ رسائل ۽ VCDs وغيره جي ذاتي طور تي حسبِ استطاعت ۽ مخيرِ اسلامي پائرن سان رابطو ڪري لنگر سائل جي ترڪيب ڪرڻ آهي. مجلس لنگر سائل جي ذم داران بالخصوص دعوت اسلامي وارن کي ۽ بالعموم هر عاشق رسول جو هي ذهن ٺاهڻ

جي ڪوشش ڪندا آهن ته اهي هن حديث پاڪ: ”تَهَادُوا تَحَابُّوا“ (يعني هڪ ٻئي کي تحفو ڏيو پاڻ ۾ محبت وڌندي) تي عمل جي نيت سان هر مهيني مڪتبه المدينه کان جاري ڪيل گهٽ ۾ گهٽ 12 ڪتب ۽ رسائل يا هڪ VCD ذاتي رقم مان خريد ڪري پنهنجي رشتيدارن، قريبي دڪاندارن، طلبه ۽ استادن وغيره ۾ تقسيم ڪريو گڏوگڏ مرحومين جي ايصال ثواب جي لاءِ تيجهو، ڏهو، چاليهو، ورسى وغيره جي موقعن تي به رسائل تي مرحومين جو نالو لڪرائي مفت تقسيم جي ترتيب ڪندا ڪريو. شادي ڪارڊز ۾ به هڪ هڪ رسالو وجهي ڇڏيندا ڪريو ته جيڪڏهن توهان جو ڏنل رسالو يا پمفليت پڙهي ڪري ڪنهن جو دل بدلجي وڃي ۽ اهو نمازي ۽ سنتن جو عادي ٿي ويو ته ان شاء الله **عَزَّوَجَلَّ** توهان جو به ٻنهي جهانن ۾ ٻيڙو پار ٿي ويندو. ياد رهي ته مدني عطيات مان لنگر رسائل ڪرڻ جي اجازت ناهي.

الله **عَزَّوَجَلَّ** اسان کي شعبان المعظم بالخصوص شب براءت ۾ وڏو ڪان وڏو عبادت ڪرڻ ۽ پنهنجي بخشش ۽ مغفرت سان گڏوگڏ پنهنجي مرحومين جي لاءِ به مغفرت جي دعا ۽ ايصال ثواب ڪرڻ جي توفيق عطا فرمائي.

بيان جو خلاصو

منا منا اسلامي پائرو! اڄ جي بيان ۾ اسان شعبان المعظم جا فضائل ٻڌڻ جي سعادت حاصل ڪئي. هي مبارڪ مهينو اسان جي پياري آقا **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن جو پسنديده ۽ توهان **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** تي

درود ۽ سلام پڙهڻ جو مهينو آهي. اسان کي هن مبارڪ مهيني جو احترام ڪندي وڌ کان وڌ عبادت ۽ تلاوت، نفلي روزن جي ڪثرت، آخرت جي فڪر پيدا ڪرڻ جي لاءِ قبرن جي زيارت، مرحومين جي بخشش جي لاءِ مغفرت جي دعا ڪرڻ گهرجي ۽ پنهنجي دوست ۽ احباب، گهر وارن، رشتيدارن ۽ پاڙي وارن کي آتشبازي ۽ ٻين بُرن ڪمن کان بچائڻ ۽ نيڪيون ڪرڻ جي ترغيب ڏيارڻ گهرجي. ٿي سگهي ته هن مهيني ۾ گهر گهر اجتماع ذڪر و نعت منعقد ڪريو ۽ دعوت اسلامي جي زير اهتمام شب براءت جي سنتن پري اجتماع ۾ شرڪت جي به نيت ڪريو ۽ پاڻ کي گناهن کان بچائڻ، نيڪين جو جذبو پائڻ ۽ نيڪي جي دعوت جون ڌومون مچائڻ جي لاءِ دعوت اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته رهو.

12 مدني ڪمن ۾ حصو وٺو

منا منا اسلامي ڀائرو! نيڪي جي دعوت کي عام ڪرڻ جي لاءِ ذيلي حلقي جي 12 مدني ڪمن ۾ اڳتي وڌي ڪري حصو وٺو. ان 12 مدني ڪمن مان هڪ مدني ڪم ”چوڪ درس“ به آهي. اڄ جي هن پُرفتن دور ۾ جڏهن ته بازارن ۾ بي حياتي، بي پردگي، فحاشي، ڪوڙ، غيبت، چغلي، گار گند ۽ وعده خلافي جهڙن گناهن جو طوفان آهي، اهڙي ۾ اتي وڃي ڪري ماڻهن کي نيڪي جي دعوت ڏيڻ سعادتي کان گهٽ ناهي. ياد رهي! چوڪ درس ۾ علم دين جون ڳالهيون بيان ڪيون وينديون آهن، اهڙي طرح ”چوڪ درس“ نيڪي

جي دعوت ڏيڻ ۽ برائي کان روڪڻ جي لاءِ هڪ بهترين ذريعو آهي ۽ نيڪي جي دعوت ڏيڻ جا ته بيشمار فضائل آهن، جيئن ته منقول آهي هڪ پيرو محبوبِ رَبِّ الْعَلَمِينَ، جنابِ صادق و امين صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ منبر اقدس تي جلوه فرمائڻ، هڪ صحابي رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جن عرض ڪيو: ”يا رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ماڻهن ۾ سڀ کان وڌيڪ سنو ڪير آهي“ ارشاد فرمايائون: ”ماڻهن مان اهو شخص سڀ کان سنو آهي جيڪو ڪثرت سان قرآنِ ڪريم جي تلاوت ڪري، زياده متقي هجي، سڀ کان وڌيڪ نيڪي جو حڪم ڏئي ۽ برائي کان منع ڪرڻ وارو هجي ۽ سڀ کان وڌيڪ صلءِ رحمي (يعني رشتيدارن سان سنو سلوڪ) ڪرڻ واري هجي.

(مسند امام احمد، ج 10، ص 402، حديث 27504)

منا منا اسلامي ڀائرو! ڏنو توهان ته مڪي مدني مصطفى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي فرمان جي مطابق سڀ کان سنو اهو شخص آهي جيڪو سڀ کان وڌيڪ نيڪي جو حڪم ڏيڻ وارو ۽ برائي کان منع ڪرڻ وارو هجي. چوڪ درس ڏيڻ نيڪي جي دعوت ڏيڻ ۽ برائي کان منع ڪرڻ جو موثر ذريعو آهي. اسان کي به وقتاً فوقتاً چوڪ درس ڏيڻ، ٻڌڻ جي سعادت حاصل ڪندا رهون. ان مان خوب خوب ديني معلومات به حاصل ٿيندي ۽ إِنَّ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ ثواب به ملندو.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ دعوت اسلامي جي مدني ماحول جي برڪت سان تمام گهڻا اسلامي ڀائر گناهن پري زندگي ڇڏي ڪري سنتن جي

مطابق زندگي گذارڻ وارا بڻجي ويا. اچو ته هڪ مدني بهار سماعت ڪريون. جيئن ته

لاڏيءَ پيار مون کي ضدي بڻائي ڇڏيو هو

شاهدره (مرڪز الاوليا لاهور) جي هڪ اسلامي پيءَ جي بيان جو خلاصو آهي، ائون پنهنجي ماءَ پيءَ جو اڪيلو پٽ هئس، گهڻي لاڏ پيار مون کي حد درجي جو ضدي ۽ ماءَ پيءَ جو سخت نافرمان بڻائي ڇڏيو هو. سڄي رات اجايو رلندو هوس ۽ صبح دير تائين سمهندو هوس. ماءَ پيءَ سمجهائيندا هئا ته انهن کي دڙڪا ڏيندو هوس. اهي ويچارا ڪڏهن ڪڏهن روئي پوندا هئا. دعائون گهرندي گهرندي امڙ جون اڪيون آليون ٿي وينديون هيون. ان عظيم گهڙيءَ تي لڪ سلام جنهن ”گهڙي“ مون کي دعوتِ اسلامي واري هڪ عاشق رسول سان ملاقات جي سعادت ملي ۽ ان محبت ۽ پيار سان انفرادي ڪوشش ڪندي مون پاپي ۽ بدڪار کي مدني قافلي ۾ سفر لاءِ تيار ڪيو. جيئن ته ائون عاشقانِ رسول سان گڏ تن ڏينهن جي مدني قافلي جو مسافر بڻجي ويس. نه ڄاڻي انهن عاشقانِ رسول تن ڏينهن جي اندر ڇا گهوتي پياريو جو مون جهڙي ضدي انسان جي پٿر جهڙي دل جيڪا ماءَ پيءَ جي ڳوڙهن سان به نه پگهرندي هئي، ميٺ بڻجي وئي. منهنجي دل ۾ مدني انقلاب برپا ٿي ويو ۽ ائون مدني قافلي مان نمازي بڻجي موٽيس. گهر اچي مون سلام ڪيو، والد صاحب جا هٿ چميا ۽ امڙ جا به پير چُميا. گهر وارا حيران ٿيا! ته هن کي ڇا ٿي ويو آهي، ڪالهه تائين جيڪو ڪنهن جي ڳالهه ٻڌڻ جي لاءِ تيار نه هو اهو اڄ ايڏو بادب بڻجي ويو آهي!

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ مدني قافلي ۽ عاشقانِ رسول جي صحبت مون کي

بلڪل بدلائي ڇڏيو ۽ هي بيان ڏيڻ وقت مون اڳوڻي بي نمازيءَ کي مسلمانن کي نماز فجر جي لاءِ جاڳائڻ جي يعني صدا۽ مدينه لڳائڻ جي ذمہ داري مليل آهي. (دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول ۾ مسلمانن کي نماز فجر جي لاءِ اٿارڻ کي صدا۽ مدينه لڳائڻ چوندا آهن)

گر چه اعمالِ بد، اور افعالِ بد نه هے رسوا ڪيا، قافلے ميں چلو
ڪر سفر آؤگے، تم سدھر جاؤگے ماڱو چل ڪر دُعا، قافلے ميں چلو

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَيِّبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

منا منا اسلامي پائرو! بيان کي ختم ڪندي سنڌ جي فضيلت ۽ ڪجهه سنڌون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو، تاجدار رسالت، شهنشاهه نبوت، مصطفيٰ جانِ رحمت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان جنت نشان آهي: جنهن منهنجي سنڌ سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنت ۾ مون سان گڏ هوندو. (1)

سِينہ تری سنڌ کا مدينہ بنے آقا

جنت ميں پڑوسی مجھے تم اپنا بنانا

”شَعْبَانُ الْمُعَظَّمُ“ جي يارهن اڪرن جي نسبت سان
قبرستان جي حاضري جا 11 مدني گل

﴿1﴾ نبي ڪريم، رُوْفَ رَحِيمٍ عَلَيْهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ جو فرمان عظيم آهي: مون توهان کي قبرن جي زيارت کان منع ڪيو هو، پر هاڻي توهان

1...مشكاة الصابيح، ڪتاب الايمان، باب الاعتصام بالڪتاب والسنة، 97/1، حديث: 175

قبرن جي زيارت ڪيو، چوٽه هي دنيا مان بي رغبتي جو سبب ۽ آخرت جي ياد ڏياريندي آهي. (ابن ماجه ج 2 ص 252 حديث 1571)

﴿2﴾ (وليُّ الله جي مزار شريف يا) ڪنهن به مسلمان جي قبر جي زيارت ڪرڻ لاءِ وڃڻ گهرجي ته مستحب هي آهي ته پهرينءَ پنهنجي گهر (غير مڪروه وقت) ۾ ٻه رڪعتون نفل پڙهي، هر رڪعت ۾ سورهُ الفَاتِحِ کان پوءِ هڪ ڀيرو آيَةُ الْكُرْسِيِّ ۽ ٽي ڀيرا سورهُ الْاِخْلَاصِ پڙهي ان نماز جو ثواب صاحب قبر کي پهچائي، الله تعاليٰ ان فوت ٿيل شخص جي قبر ۾ نور پيدا ڪندو ۽ ان (ثواب پهچائڻ واري) شخص کي تمام گهڻو ثواب عطا فرمائيندو. (عالمگيري ج 5 ص 350 دارالفكر بيروت)

﴿3﴾ مزار شريف يا قبر جي زيارت لاءِ ويندي وات تي فضول ڳالهين ۾ مشغول نه ٿئي. (ابضاً)

﴿4﴾ قبرستان ۾ ان عام رستي کان وڃو جتي ماضي ۾ به ڪڏهن ڪنهن مسلمان جون قبرون نه هيون، ”ردالمحتار“ ۾ آهي: (قبرستان ۾ قبرون ختم ڪري) جيڪو نئون رستو ٺاهيو ويو ان تي هلڻ به حرام آهي (ردالمحتار ج 3 ص 612) بلڪ نئي رستي جو گمان هجي تڏهن به ان تي هلڻ ناجائز ۽ گناهه آهي. (درمختار ج 3 ص 183 دارالمعرفة بيروت)

﴿5﴾ ڪئين اوليائن جي مزارن تي ڏٺو ويو آهي ته زائرين جي سهولت خاطر مسلمانن جون قبرون ڏاهي ڪري فرش ٺاهيو ويندو آهي، اهڙي فرش تي ليٽڻ، هلڻ، بيهڻ، تلاوت ۽ ذڪر اذڪار جي لاءِ ويهڻ وغيره حرام آهي، پري کان ئي فاتحه پڙهو.

﴿6﴾ قبر جي زيارت ميٽ جي چهري جي سامهون بيهي ڪري ۽ ان (يعني قبر واري) جي پيراندي واري پاسي کان وڃي جو ان جي

نگاه سامهون هجي، سيراندي کان نه اچي جو ان کي متو کڻي ڏسڻو پوندو. (فتاويٰ رضويه ج 9 ص 532)

﴿7﴾ قبرستان ۾ انهيءَ طرح بيهو جو قبلي ڏانهن پُٺ ۽ قبر وارن جي چهري ڏانهن منهن هجي ان کان پوءِ چوي: **السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ الْقُبُورِ يَعْفِرُ اللَّهُ لَنَا وَلَكُمْ أَنْتُمْ لَنَا سَلَفٌ وَنَحْنُ بِالْآثِرِ** يعني: اي قبر وارو! توهان تي سلام هجي **اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ!** اسان جي ۽ توهان جي مغفرت فرمائي، توهان اسان کان پهرين اچي ويا ۽ اسين توهان کان پوءِ اچڻ وارا آهيون. (عالمگيري ج 5 ص 350)

﴿8﴾ جيڪو قبرستان ۾ داخل ٿي ڪري هي چوي: **اللَّهُمَّ رَبَّ الْأَجْسَادِ الْبَالِيَةِ وَالْعِظَامِ النَّخِرَةِ الَّتِي خَرَجَتْ مِنَ الدُّنْيَا وَهِيَ بِكَ مُؤَمَّنَةٌ أَدْخَلَ عَلَيْهَا رَوْحًا مِّنْ عِنْدِكَ وَسَلَامًا مَّيِّ** ترجمو: اي **اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** (اي) گريل جسمن ۽ بوسيدا هڏين جا رب **عَزَّوَجَلَّ!** جيڪو دنيا مان ايمان جي حالت ۾ رخصت ٿئي تون ان تي پنهنجي رحمت ۽ منهنجو سلام پهچاءِ، ته حضرت سيدنا آدم **عليه السلام** کان وٺي ڪري ان وقت تائين جيترا مؤمن فوت ٿيا سڀئي ان (يعني دعا پڙهڻ واري) جي لاءِ مغفرت جي دعا ڪندا.

(مصنف ابن ابي شيبه ج 8 ص 257)

﴿9﴾ شفيع مُجرمان **صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جو فرمان شفاعت نشان آهي: جيڪو شخص قبرستان ۾ داخل ٿيو پوءِ ان سورة الفاتحه، سورة الاخلاص ۽ سورة التَّكَاثُرِ پڙهي پوءِ هي دعا گهري: **يااللَّهُ عَزَّوَجَلَّ!** مون جيڪو ڪجهه قران پڙهيو ان جو ثواب ان قبرستان جي مومن مردن ۽ عورتن کي پهچاءِ، ته اهي تمام مؤمن قيامت جي ڏينهن ان (يعني ايصال ثواب ڪرڻ واري) جا سفارشي هوندا. (شرح الصدور ص 311) حديث پاڪ ۾ آهي: جيڪو يارهن ڀيرا سورة الاخلاص يعني **قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ** (مڪمل سورة) پڙهي ان جو ثواب مري

ویلن کی بخشی تہ مُردن جی گنتی برابر ان (یعنی ایصالِ ثواب کرڻ واری) کی ثواب ملندو. (درمختار ج 3 ص 183)

«10» قبر جی مٹی اگر بتی نہ ٻاری وِجی هن ۾ بی ادبی ۽ بد فالی آھی (۽ هن سان میت کی تکلیف ٿیندی آھی) ها جیکڏهن (حاضرین کی) خوشبو (پهچائڻ) جی لاءِ (لڳائڻ چاهيو ته) قبر وٽ خالی جڳه هجي اتي لڳايو جو خوشبو پهچائڻ محبوب آهي. (فتاویٰ رضویہ ج 9 ص 525، 582)

اعلیٰ حضرت رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ هڪ بی جڳه تي فرمائڻ ٿا: ”صحيح مسلم شريف“ ۾ حضرت عمرو بن عاص رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان مروی آھی، انهن مرڻ وقت پنهنجي فرزند کی فرمایو: جڏهن مان مری وِجان تہ مون سان گڏ نہ ڪو نوحو ڪرڻ (یعنی روج راڙي) واری وِجی نہ آگ وِجی.

(مسلم ص 75 حدیث 196)

«11» قبر تي ڏيئو يا ميٺ بتي وغيره نہ رکو جو اهي آگ آهن، قبر تي آگ رکڻ سان میت کی اذیت (یعنی تکلیف) ٿیندی آھی، ها رات ۾ راه هلندڙن جی لاءِ روشنی مقصود هجي تہ قبر جی هڪ پاسی خالی زمین تي ميٺ بتي يا ڏيئو رکي سگهو ٿا.

هزارین سنتون سڪڻ جی لاءِ مکتبة المدینہ جی شایع ٿیل ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شریعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”سنن اور آداب“ هدیو ڏئي حاصل ڪیو ۽ پڙهو. سنتن جی تربیت جو هڪ بهترین ذریعو دعوت اسلامی جی مدنی قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنتن ڀریو سفر آھی.

لوئڙن رحمتیں قافلے میں چلو سیکھن سنتیں قافلے میں چلو

ہے نبی کی نظر قافلے والوں پر پاؤگے راحتیں قافلے میں چلو

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ درود شريف

(1) جمع جي رات جو دُرُود

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ
الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُرُود شريف کي پابندي سان گهٽ مان گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيندي وقت اهو به ڏسندو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن،⁽¹⁾

(2) سمورا گناه معاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلِّمْ

حضرت سيدنا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص اهو دُرُود شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ ويٺل هو ته بيٺل کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا.⁽²⁾

1...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص151 ملخصاً

2...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

(3) رَحمتِ جا ستر دروازا

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو اهو دُرُودِ شريف پڙهندو آهي ان تي رحمتِ جا ستر دروازا
کوليا ويندا آهن.⁽¹⁾

(4) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرتِ سيدنا ابن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا کان روایت آهي ته سرڪارِ
مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: انهي درودِ شريف کي پڙهڻ واري
جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تي نيڪيون لکندا آهن.⁽²⁾

(5) ڇهه لک دُرُودِ شريفن جو ثواب

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللّٰهِ صَلَاةً دَائِبَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللّٰهِ

حضرت احمد صاوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْهَادِي ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن
دُرُودِ شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان ڇهه لک دُرُودِ شريف پڙهڻ جو
ثواب حاصل ٿيندو آهي.⁽³⁾

¹...القول البديع،الباب الثاني، ص277،

²... مجمع الزوائد،كتاب الادعية،باب في كيفية الصلاة...الخ،254/10،حديث:17305

³...افضل الصلوات على سيد السادات،الصلاة الثانية والخمسون،ص149

(6) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حضورِ انور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي ۽ صديقِ اڪبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهي ڪري صحابه ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کي تعجب ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: اهو جڏهن مون تي ڏرودِ پاڪ پڙهندو آهي ته ائين پڙهندو آهي.⁽¹⁾

(7) دُرُودِ شَفَاعَتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافِعِ اَهِم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان معطر آهي: جيڪو شخص هيئن درودِ پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.⁽²⁾

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ

¹... القول البديع، الباب الاول، ص 125

²... الترغيب والترهيب، ج 2، ص 329، حديث 31